

IV CONCURS DE MICRORELATS “ESPANTA LA POR”

Modalitat adults

I NOSALTRES, QUÈ?

Qualsevol vianant que haguera romàs prop de la Casa Roja durant la nit del 31 d'octubre s'haguera sentit acovardida, clarament, pels crits que manaven des de l'interior d'aquell edifici tan emblemàtic.

-Estic farta que el meu home s'ho passe bomba espantant mentre jo he de quedar-me a casa!

Afortunadament, poca gent tenia les agalles de passejar pel carrer la vespra del dia de Tots Sants, en què les criatures més fantasmagòriques dels voltants s'ho passaven d'allò més bé espantant els valents que eixien al carrer.

-Jo pense el mateix que la Dona dels nassos, i la Dona del sac m'ho va comentar! Volem eixir a espantar els nanos, ens avorrim a casa! Què hi penseu, Geganta i Dimonieta?

-Sempre han dit que tinc un aspecte amable, però ja està bé! – es sentí un colp.- Jo també soc capaç d'atemorir!

-Necessitem una mica de protagonisme. La por necessita un toc femení!

Sergio Jaén Torregrosa



**biblioteca
pública
Castalla**



IV CONCURS DE MICRORELATS “ESPANTA LA POR”

Modalitat adults

SEMPRE AMB TU...

Aquella ombra fosca, feia dies que la seguia sense treva. L'angoixa s'apoderava d'ella. Necessitava desfer-se'n d'ella i poder recuperar la tranquil·litat perduda. Semblava que la gent de Castalla haguera desaparegut. Sols l'ombra i ella, com si d'un sol ésser es tractés.

La desesperació de va fer que la xica començara a córrer, endinsant-se sense adonar-se'n al cementeri del poble. Per uns moment l'ombra va desaparèixer. El nerviosisme acumulat dels dies anteriors, van fer que dues llàgrimes cristal·lines començaren a sortir dels seus ulls. No podia deixar de mirar cap a tots els costats. El silenci envaïa el cementeri i Marta va començar a recórrer el recinte sense saber on anar. Les seues passes la van portar cap un tomba, on l'impacte del somriure d'aquella foto la va paraitzar.

- Entens ara per què estic sempre amb tu? – va dir una veu. L'ombra estava amb ella, sempre present i protectora.

M^a Dolores Vidal Payá



**biblioteca
pública
Castalla**



IV CONCURS DE MICRORELATS “ESPANTA LA POR”

Modalitat adults

LLÚCIA

Llúcia es despertà al so d’una música que s’acostava poc a poc. La xiqueta isqué al balcó, i al carrer hi havia un home deteriorat amb barba llarga i trage negre.

L’home portava un carro amb un orguenet i, en vore la xiqueta al balcó, mogué la manovella i una música preciosa omplí el carrer. Aleshores, acudiren mares, xiquets iaios,... fins els gossets ballaven.

Acabada la música, l’home passà un platet i uns pocs centimets caigueren dins. Anant per les placetes s’adonà que Llúcia el seguia a tot arreu fins que arribaren als afores de Castalla. Ella només volia escoltar aquella música.

En vore’s sols tots dos, de sobte a l’home començaren a eixir-li banyes al cap, llums pels ulls, les ungles li creixien per moments... era un monstre!

Llúcia, bocabadada, demanà ajuda al sol i, de sobte, dels ullets li isqueren flames que envoltaren al monstre, desintegrant-lo.

Pilar Verdu Leal

IV CONCURS DE MICRORELATS “ESPANTA LA POR”

Modalitat juvenil

LA LLEGENDA DEL MONSTRE DE LA LLUM

Feia moltíssim de temps que una llegenda recorria el poble de Castalla. Contaven que, hi havia un ésser anomenat “El Monstre de la Llum”, que es desplaçava pels fanals, el sòl, els bancs... tot com si fora una simple estela, i que després es transformava a un monstre amb una grandària gegant.

Una vesprada de Tots Sants, un grup de xiquets anava pels amples carrers del poble. Van anar a una tenda de llepolies, i un d'ells es va quedar fora. Però, de sobte, aquell monstre va aparéixer al seu costat. I, sense adonar-se, el monstre ja l'havia fet desaparéixer. Així va anar un per un, fins que no va quedar rastre dels xiquets. Després de buscar-los durant molt de temps, els van trobar al Castell. Ells van contar que un ésser irreal els va raptar; i així va ser com va sorgir la llegenda del Monstre de la Llum.

Norbert Torres Tóth

IV CONCURS DE MICRORELATS “ESPANTA LA POR”

Modalitat juvenil

LA MALEDICCIÓ DEL POM

Castalla, 24 de novembre de 1273.

Conta la llegenda que van ser 14 les famílies que van fundar Castalla. Però no es sabia res del document que ho corroborava, un xiquet anomenat Sergi tenia curiositat per averiguar quins eren aquells 14 cognoms així que es va dirigir a l'antiga biblioteca del poble.

Hi havia un home prim amb rostre pàl·lid sentat darrere del mostrador. Buscà entre els llibres més antics i en trobà un amb la repartició dels terrenys a l'any 1274. Es quedà desconcertat ja que apareixia un 15é cognom, el seu. Va anar a la parcel·la indicada on hi havia una casa abandonada. Anava a obrir la porta, però al tocar el pom, el seu cos va quedar gelat i totalment immòbil. Va caure a terra. Hi ha qui diu que tot aquell que toque el pom, correrà la mateixa sort que Sergi.

Aina Bellot i Vila



**biblioteca
pública
Castalla**



IV CONCURS DE MICRORELATS “ESPANTA LA POR”

Modalitat juvenil

HAS PUJAT A VEURE ELS XIQUETS?

Hi havia una vegada un poble, una jove responsable de cuidar a uns infants de família acomodada. Després de tot un dia de jocs i rialles, va aconseguir ficar-los al llit per a que se'n dormiren. Al cap d'una estona va rebre una cridada; s'escoltava una respiració lenta i després una veu masculina va preguntar:

- Has pujat a veure els xiquets?

Va pensar que era una broma i va penjar el telèfon. A la estona va tornar a cridar. Sense dubtar va cridar a la policia per denunciar-ho i l'agent li van respondre que si tornava a ocórrer havia d'entretindre'l per localitzar la cridada.

El telèfon va sonar, ella va intentar entretindre'l, ell va dir:

- Ja és massa tard, ara et toca.

Tot seguit el telèfon sonava. Era l'agent de policia dient-li que ixquera ràpidament de la casa, la cridada venia de dalt... però eixa trucada mai va tenir resposta.

Pau Pérez Fernández



**biblioteca
pública
Castalla**

